

Sygn. akt IV U 698/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2015r. w S.

odwołania E. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie E. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo E. W. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 02 lutego 1994r. w okresie od 01 kwietnia 2014r. do 30 listopada 2017r.

Sygn. akt: IV U 698/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 19 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił E. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła E. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że nie zgadza się z decyzją organu rentowego, gdyż stan zdrowia nie pozwala jej na podjęcie pracy (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 12 maja 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. W. do 31 marca 2014r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z 29 marca 2011r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 marca 2014r. k.89 akt rentowych). W dniu 26 lutego 2014r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (wniosek k.94 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 26 marca 2014r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 26 marca 2014r. k.96 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 12 maja 2014r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.99 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 12 maja 2014r. k.102 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 19 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (decyzja z 19 maja 2014r. k.103 akt rentowych).

Ubezpieczona ma (...)lata i wykształcenie zawodowe w zawodzie aparatura przetwórstwa mleka. Od września 1986r. do października 1994r. (z kilkumiesięczną przerwą) ubezpieczona pracowała w (...) Spółdzielni (...) w Kosowie L. na stanowisku pomocnika mleczarskiego (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych k.5 akt rentowych, świadectwo pracy i zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.6-7 oraz zaświadczenie o ustaniu zatrudnienia k.12 akt rentowych). W dniu 2 lutego 1994r. ubezpieczona uległa wypadkowi przy pracy. W toku pracy na maszynie formującej masło doszło do wciągnięcia włosów ubezpieczonej między wałki napędzające podajnik masła. W wyniku wypadku doszło do zerwania skóry z głowy ubezpieczonej (protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy zaistniałego w dniu 2 lutego 1994r. - w aktach organu rentowego). Od 30 października 1994r. ubezpieczona pobierała rentę inwalidzką, a następnie rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z w/w wypadkiem przy pracy (decyzja z 12 stycznia 1995r. o ustaleniu prawa do renty inwalidzkiej od 30 października 1994r. k.10-11 akt rentowych). W okresie pobierania renty ubezpieczona nie pracowała zawodowo.

Ubezpieczona cierpi na zaburzenia adaptacyjne przewlekłe będące następstwem przebytego wypadku przy pracy, w wyniku którego ubezpieczona została trwale okaleczona – próby odtworzenia (przeszczepu) owłosienia nie powiodły się i od chwili zdarzenia ubezpieczona nosi perukę. Noszenie peruki jest dla niej uciążliwe z uwagi na towarzyszące stany zapalne skóry głowy i współistniejącą łuszczycę. Ubezpieczona dobrze funkcjonuje w środowisku rodzinnym, natomiast ze względu na powyższe problemy unika przebywania w otoczeniu innych (obcych sobie) osób. W sytuacjach dla siebie trudnych reaguje wzmożonym napięciem psychicznym, obniżeniem nastroju, niepokojem, objawami wegetatywnymi. Reakcje te stanowią u badanej utrwalony wzorzec zachowań i w znacznym stopniu utrudniają jej zdolność dostosowania się do sytuacji społecznych np. związanych z pracą zawodową. Nasilenie zaburzeń depresyjnych może okresowo przybierać postać epizodu depresyjnego nawet o umiarkowanym nasileniu. Stan psychiczny ubezpieczonej nie uległ poprawie. Zaburzenia adaptacyjne mają u niej charakter przewlekły i są spowodowane długotrwałym oddziaływaniem następstw wypadku przy pracy z 2 lutego 1994r. W tym stanie zdrowia ubezpieczona jest nadal ,tj. od 1 kwietnia 2014r. częściowo niezdolna do pracy w związku z w/w wypadkiem przy pracy, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to 30 listopada 2017r. (opinia biegłych psychiatry i psychologa k.22-27 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Spółecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 2 lutego 1994r. wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy w związku z powyższym wypadkiem i jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu psychiatrii i psychologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest w dalszym ciągu ,tj. od 1 kwietnia 2014r. osobą częściowo niezdolną do pracy z związku z wypadkiem przy pracy, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to 30 listopada 2017r. (opinia k.22-27akt sprawy). Biegli wskazali, że przyczyną dalszej częściowej niezdolności ubezpieczonej do pracy są występujące u niej przewlekłe zaburzenia depresyjne – będące następstwem urazu i trwałego okaleczenia jakiego doznała ona na skutek wypadku pracy, które to zaburzenia powodują, że w sytuacjach dla siebie trudnych, w tym wymagających relacji z innymi osobami (poza bliskimi) ubezpieczona reaguje wzmożonym napięciem psychicznym, obniżeniem nastroju, niepokojem, objawami wegetatywnymi. Takie reakcje stanowią utrwalony wzorzec zachowania ubezpieczonej i w znacznym stopniu utrudniają jej zdolność dostosowania się do sytuacji społecznych, w tym do sytuacji związanym z pracą zawodową.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należycie uzasadniona. Z tych względów Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii zgłoszonego w piśmie z 20 kwietnia 2015r. (k.33 i 35 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w w/w piśmie zastrzeżenia do opinii złożonej przez dotychczasowych biegłych stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami biegłych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.